

JINÝ VZDUCH IV

Autorské večery
Literární kavárna Řetězová
Únor – březen 2012
Čtvrtky, začátek: 20.00 hod.

*Základním problémem
reálného života
na této planetě
je skutečnost,
že to tady ještě nikdo
nedotáhl dál než do hrobu*

JOSEF JANDA

I. Josef Janda a spol.

16. února 20.00

Uvedou **František Dryje, Bruno Solařík a Josef Janda**
Vystoupí **Dana Poláková**

Z mg. záznamu zazní autorská interpretace zprávy **Alberta Marenčina** *Ako sa duch neverného manžela vrátil zo záhrobia k oklamanej žene* a básní **Andrewa Lasse** – Dana Poláková přečte texty **Aleny Nádvorníkové** a **Evy Švankmajerové** – **Josef Janda** vám názorně předvede, že dalším základním problémem reálného života na této planetě je skutečnost, že *tlustý děti špatně hořej.*

Alena Nádvorníková: *Opouzďené sny III*, 2001

Čoraz nástojčivejšie na mňa naliehal, aby som sa k nemu správala ako jeho žena, keďže som mu pred oltárom vernosť prisahala. Vedela som, že sa rútim do záhuby, no nedokázala som sa mu ubrániť a raz nadránom som sa mu veru aj oddala. Nevieť, ako to ináč povedať. Bolo to čosi také, čo som nikdy predtým nezažila, tak sa mi prividelo, že letím do neba ako Panenka Mária a hneď potom padám z neba rovno do pekla a všetko sa so mnou krútilo ako na ringišpíle.

ALBERT MARENČIN

Eva Švankmajerová: *Já v akci*, 1991

O niekoľik let nato a ďalej sme pak stáli a naslouchali žábám, ktoré prďely, zatímco my sme vdechovali letní vzduch. Dlabejme tedy a pijme a veselme se a hovořme o noblesnějších stránkách života, o Umění a Imaginaci, a zírejme na sebe v růžové zahradě zrcadlovým okem a vydržme do trpkého konce.

ANDREW LASS

Andrew Lass: *Mrtví ptáci*, 2007

II. Devět způsobů, jak přijít o rozum

23. února 20.00

Představení knihy **Františka Dryjeho** *Devět způsobů, jak přijít o rozum* (Pulchra 2012) a hosté

Unikátní výstava kreseb-ilustrací **Přemysla Martince**

Uvedou **František Dryje** a **Roman Telerovský**

Vystoupí **Hynek Chmelař**

František Dryje bude platícím divákům na sobě samém zdarma demonstrovat, *jak snadno lze přijít o rozum* – **Roman Telerovský** poradí, co dělat *když hlavou, tak do zdi* – **Přemysl Martinec** poskytne návod, *kterak jezdit s mrtvolným vozíkem na tělo* – **Kristýna Žáčková** se jako zlý *Hladomor* projde v *bosonohém lese* a mladičká básnička **Zuzana Tomková** vám pošeptá slova napsaná *spermatem metafyzika*.

Přemysl Martinec: Způsob druhý
– Můj déšť

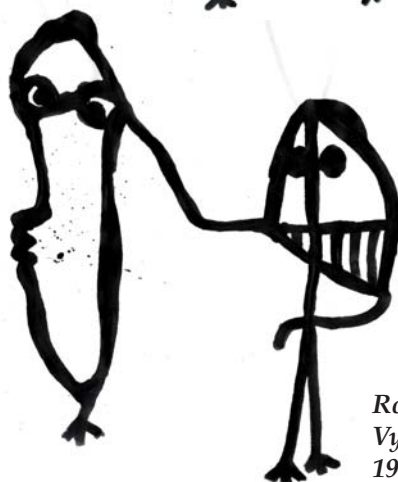
Přemysl Martinec: Způsob pátý –
Ruměncem prchavým

*Nepřítomný si otírá povadlý ocas
vraním křídlem / které jí ohle-
duplně vytrhl z rozkroku / Třikrát
si jej obmotává kolem beder / aby
si po něm při chůzi kopyty nešla-
pal / a utahuje na uzel...*

ZUZANA TOMKOVÁ

Roman Telerovský:
Usednutá hlava,
1992

Roman Telerovský:
Vyplažený jazyk,
1992

III. Televizní Večery Analogonu / projekce

1. března 20.00

Uvedou **David Jařab, František Dryje a Bruno Solařík**
Vystoupí **Hynek Chmelař a Stanislav Majer**

Kultovní čtyřdílný seriál *Večery Analogonu*, který v režii Davida Jařaba a produkci Jana Šterna pronikl na obrazovky ČT2 v roce 2004

Hrají Martin Dohnal, Arnošt Goldflam, Jan Kraus, Jiří Ornest, Marek Daniel, Josef Polášek, Vasil Fridrich, Hynek Chmelař, Eva Leinweberová, Dana Poláková, Václav Rašilov, Zdeněk Velen

Arnošt Goldflam

Jiří Ornest

Martin Dohnal

...a Arnošt Goldflam

Boží pořádek (fragment)

Vzdechy. Hlasité zvuky prozrazující muže a ženu při souložích.
Reflektor hledá po sále původce zvuků.

Objeví souložící dvojici Janu a Petra.

Ozve se dunivý HLAS BOŽÍ.

BŮH: CO TO DĚLÁTE?

Dvojice přestane souložit. Zbrkle si upravují
oděv, vyplašeně se dívají nahoru a hledají místo
odkud zaznívá hlas.

PETR: NO ... PŘECE VIDÍŠ, NE?

Jana se tváří pokorně.

JANA: POČÍNÁME DÍTĚ. TO SE SNAD SMÍ,
NEBO NE?

BŮH: A PROČ TAK ŘVETE?

Ranní-noční nad-Večerní slovo

Smetana Roman 16. 1. 2004 08:55

Vecer Analogonu 2/4: Nevidel jsem první díl tak nevím o čem jsou
predesle nepodepsané příspěvky, každopádně 2/4 byl výborný takže
držím palec a posílám pozdrav protagonistům. charakteristika: vyjimec-
ne dobře :-))

Podnikatel 6. 1. 2004 23:07

Večer Analogonu 1/4: Fuj to je síla. To je přesně to umění na které
by si umělci měli vydělat sami. Neměli by nám „dohodnout“, že si ho
od nich musíme kupovat za naše poplatky. Fuj Krausi a Sterne! Fuj vy-
mahači výpalného.

zdroj: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/1069351854-vecer-analogonu/diskuse/>:

IV. Piňosová / Cílek / Švankmajer

8. března 20.00

Kresby a (vnitřní) cestopis Kateřiny Piňosové
Taktilní časo-pis (popis času) a „papuánské dojmy“ Jana Švankmajera

Uvedou Václav Cílek a Kateřina Piňosová
Vystoupí Dana Poláková a Jiří Ornest

Kateřina Piňosová: Vřes / Erica, 2001

„Posekal mne zle zobákem, takže mám zase další nezhojitelné rány.“

Vřesu se přisuzují detoxikační účinky, léčí dnu, pomáhá při revmatismu a otocích nohou. Vřes je doporučován jako lék při zánětech ledvin a močových cest. Dezinfikuje močové cesty a lze jej použít jako sedativum; starým Slovanům pomáhal i proti zlým silám.

Václav Cílek

Na chodníku klečela jeptiška a držela černou krabici, kam si ukládám fotografie. Nemohla jsem uvěřit, že mi ji někdo vzal. Pořád jsem mrkala, abych lépe viděla. Chtěla jsem jí vidět do tváře. Jeptiška začala pomalu zvedat hlavu. Já měla pocit, že když spatřím její tvář, dosáhnu nějakého prozření. Když hlavu zvedla, začaly z místa, kde měla mít obličej, vylévat roje včel.

KATEŘINA PIŇOSOVÁ

„Na Papui nežijí žádní velcí savci, jen kaloni, krysy, myši, stromoví klokani a kuskus. Člověk tedy byl vlastně jediným pořádným zdrojem bílkovin. Když tedy chtěli, aby se jim rozvíjel mozek, museli se stát lidojedy. Jedli mrtvé, nebo snědli své staré rodiče, protože už byli k ničemu. Někdy, když už vesnice nutně potřebovala maso, tak se mezi sebou domlouvali, kdo by jako měl být sněden. Když ten, na kom se vesnice shodla, pochopil z pohledů a narážek, že to má být on, tak utekl do pralesa.“

JAN ŠVANKMAJER

V. Antologie modrého humoru

22. března 20.00

Představení knihy *Antologie modrého humoru* (Sdružení Analogonu 2012)

Uvedou **Blažej Ingr, David Jařab a Bruno Solařík**

Vystoupí **Vasil Fridrich a Zdeněk Velen**

Představí se / budou představeni autoři: **Ivana Ciglínová, Blažej Ingr, David Jařab, Tomáš Přidal, Bruno Solařík, Lenka Valachová a další**

kresba: Bruno Solařík, 1992

Kapesní zloději zavazují dámské šněrovačky nej-dovedněji.

Jistě si umíte představit hladového vlka v pod-prsence.

— Fuj, Karkulko!

Žrádlo se nedá opatřit chtivými pohledy. Proda-vačky stojí dlouhé fronty na zákazníky a červe-nají se. Ve frontě si člověk popovídá nejlépe.

BLAŽEJ INGR

„Jde o anekdoty tak pitomé, že se jim nelze za-smát jinak než srdečně. Jsou dokonce tak blbé, že mnohdy až s ohromující přesností postihují „objektivní debilitu“ světa, ba dokonce jako by ji samy rozvíjely v nejrozmanitější osobité tva-ry. Jejich tvůrci pracují s horlivostí skutečných, i když poněkud rozjařených alchymistů a s plným zaujetím pro bezděčnou pitomost svých výtvorů.“

BLAŽEJ INGR, 1993

Z ANEKDOT NA DOBRU NOC

Potká slon žirafu. Žirafa si sedne slonovi na záda a slon ji beze slova protestu nese nejméně padesát kilometrů až k Viktoriiným vodopádům. Tam však zjistí, že žirafa po cestě zemřela. Její na zem spadlá hlava na uvolněném dlouhém krku vyryla v půdě dlouhou klikatou rýhu.

*Potká tlustý hubeného. Hubený říká: „Zítra budu zabíjet, zvu tě k nám.“
Tlustý odpovídá: „Děkuji za pozvání.“*

Čtyři vojáci sedí ve škarpě. Tři z nich zemrou. Čtvrtý říká: „Kamarádi, jestli se někdo z vás vrátí, vyřídte mojí manželce, že tehdy – než jsem narukoval – za-pomněli jsme na chatě zhasnout. Ať to, prosím vás, zařídí.“ Potom taky umře.

Na radnici přijde starosta s kurvou. Zatímco starosta suverénně odmyká vra-ta budovy, kurva si pro sebe šeptá: „Je mi zima, můj bože, jaká je mi zima.“

Potká tlustý hubeného. Hubený říká: „Zítra budu zabíjet, zvu tě k nám.“

Tlustý odpovídá: „Nemůžu, budeme zabíjet.“

BLAŽEJ INGR a BRUNO SOLAŘÍK

VI. Jan Kohout a spol.

29. března 20.00

Uvedou František Dryje, Bruno Solařík a Jan Kohout
Vystoupí Jiří Ornest

Jan Kohout analyzuje situaci prohlásí *Jestli neumřu, tak se zabiju* – **Jakub Effenberger** ubezpečí návštěvníky, že nikdy dřív se nepodíval do komína tak jako nyní – **Jan Gabriel** zevrubně popíše, jak se stehna roztroušená po kapsách ještě dlouho do noci otřásají smíchem – **Bertrand Schmitt** prozkoumá galskou dynamiku (svého) křiku – **Jan Richter** bude ze své židle na severozápadojiho východu jen pozorovat, jak něco přetéká...

*Po šesti týdnech louhování ti zamáčknu
víčka rozmáčenými prsty: „Nevypadáš
dobře,“ říkáš (a dokonce se mě i trochu ští-
tíš). Po šesti týdnech pečení vytahuji svůj
penis z athanoru a jdu tě souložit někam
na vítr. Tentokrát je ticho, neříkáš nic. Jen
v noci se kamsi ztratíš, prý vyhrabat psa.
Léčil totiž chřipku virguli.* JAN RICHTER

Jakub Effenberger: Anděl zkázy, 1992

Jan Gabriel: Objekt, 2008

Z Jupiteru zrekvírovaná krávo v kožiše
z umělého hada –
vyslyš nás!

Není-li To Tím, co není To,
jsem slepej mládenec,
ten, co obtisk přední pracku tuhle
v Altamiře,
když ho ved přes zebru beznohej chrt!

Život – Smrt,
list z prázdný matriky Adamova pind'oura,
list bez rubu a líce, oboustranně beze stran
a na nich
poslední Slovo, co tomu prvnímu
z voka vypadlo...

JAN KOHOUT